

Het handelen van het BP Pensioenfonds en de afwijzing van mijn klacht

Onderbouwing van mijn governancebezwaar

3 oktober 2026

Mijn bezwaar is dat het BP Pensioenfonds mijn vragen over onafhankelijke beoordeling, belangenafweging en vertegenwoordiging onvoldoende inhoudelijk heeft behandeld. Het fonds bepaalde zelf welke informatie relevant was, verwees voor geruststelling naar adviseurs en toezichthouders en liet uiteindelijk het DMC mijn klacht afwijzen. Datzelfde DMC was volgens de afwijzingsbrief nauw betrokken bij het offertetraject en had met de offerte en overeenkomst ingestemd.

Die samenloop vormt een concrete aanwijzing voor een rolconflict in de klachtenbehandeling. Mijn verwijt betreft ook het bewust afsluiten van verdere correspondentie met dezelfde strekking. Het ontbreken van absoluut bewijs van persoonlijke partijdigheid maakt deze bestuurlijke keuzes niet minder ernstig. Deze notitie volgt het traject van al mijn vragen in 2025 tot de ongegrondverklaring van 26 augustus 2026 en mijn daaropvolgende reactie.

Een belangrijk onderdeel is de afhandeling van mijn keuzerecht.

1 De vraag om onafhankelijk onderzoek werd afgehouden

Op de bijeenkomst van 1 juli 2025 vroeg ik of het pensioenfonds bezwaar had tegen een onafhankelijk onderzoek naar de uiteindelijke overeenkomst. De reactie van 31 juli beantwoordde de vraag of het fonds zo'n onderzoek noodzakelijk vond. Het verwees naar Nederlandse en Belgische toezichthouders, adviseurs en mijn individuele bezwaarrecht. Na mijn verzoek om een concreet antwoord herhaalde het fonds op 7 augustus dat extra onderzoek niet noodzakelijk was. [1, p. 70–71]

Daarmee besliste het fonds zelf dat de bestaande controle voldoende moest zijn. Mijn vraag naar de mogelijkheid van afzonderlijke beoordeling vanuit het belang van gepensioneerden werd niet concreet beantwoord. Dit is geen bewijs van een formeel verbod op ieder onafhankelijk onderzoek; het is wel een gedocumenteerde afhoudende reactie op mijn verzoek om controle buiten het bestaande traject.

2 De definitieve keuze en de ontbrekende verantwoording

De brief van het BP Pensioenfonds van 1 december 2025 was voor mij aanleiding tot de vragen die ik vervolgens aan het pensioenfonds, de VOBP en DNB stelde. De brief stelde **16 januari 2026** als uiterste datum voor het doorgeven van mijn keuze. Voor mij voelde die termijn als grote tijdsdruk, terwijl het oordeel van DNB en belangrijke informatie over de transactie nog ontbraken. [2]

Op 27 december 2025 vroeg ik de keuzetermijn uit te stellen tot na het oordeel van DNB. Het fonds antwoordde op 16 januari 2026 dat deelnemers hun definitieve keuze opnieuw konden doorgeven nadat DNB een definitief oordeel had gegeven. Als DNB geen bezwaar had, zou het fonds alle deelnemers opnieuw aanschrijven met de vraag of zij bezwaar zagen of op een eerder genomen keuze wilden terugkomen. De toezegging was dus een concrete gelegenheid ná het DNB-oordeel. [1, p. 85–86]

De brief van 29 mei 2026 van het pensioenfonds bevestigde mijn keuze voor overdracht naar Zwitserleven, terwijl het toezichtstraject met DNB en FSMA nog liep. De brief vermeldde dat het toezichtstraject met DNB en FSMA naar verwachting in de eerste weken van juni zou zijn afgerond en dat pas daarna, bij uitblijven van bezwaren, de definitieve overeenkomst kon worden getekend.

Tegelijk bood de brief mij slechts tot en met **14 juni** gelegenheid mijn eerdere keuze aan te passen; verzoeken daarna zouden niet meer in behandeling worden genomen. [7, p. 1–3]

DNB liet pas op **23 juni 2026** weten geen bezwaar te hebben tegen de voorgenomen collectieve waardeoverdracht. De datum 14 juni lag dus vóór het definitieve DNB-oordeel. Daarmee kreeg ik via de brief van 29 mei geen gelegenheid om mijn keuze opnieuw te beoordelen nadat DNB zijn oordeel

had gegeven, zoals de mail van 16 januari had toegezegd. De brief bevestigde mijn keuze en sloot de aanpassingsmogelijkheid bovendien voordat DNB had beslist. [8]

Het jaarverslag 2025 was op 14 juni evenmin definitief beschikbaar: het werd op 17 juni ondertekend en pas veel later op de website geplaatst. Dat is relevant omdat het DMC later erkende dat de cijfers uit dit verslag de basis vormden voor de garantie en indexatie. Ik had dus vóór de deadline niet zowel het definitieve toezichtsoordeel als het vastgestelde jaarverslag om mijn keuze te heroverwegen. [9; 5, p. 2–4]

Op 16 juli bevestigde het fonds dat DNB op 23 juni geen bezwaar had gemaakt en dat mijn keuze in juni was bevestigd. In mijn klacht van 17 juli stelde ik aan de orde dat ik na het DNB-oordeel niet alsnog de in januari toegezegde mogelijkheid had gekregen om mijn keuze opnieuw te beoordelen. De individuele bevestiging van 29 mei en de latere mededeling dat mijn keuze niet meer kon worden herzien, zijn daarmee wezenlijke onderdelen van mijn klacht. [4; 8]

Mijn latere klacht ging dus niet over de vraag of er vóór toezicht helemaal geen keuze was gemaakt; ik had een keuze (onder protest) doorgegeven. Zij ging over de vraag of die keuze definitief mocht worden behandeld vóór het DNB-oordeel en vóórdat het vastgestelde jaarverslag beschikbaar was, terwijl het fonds op 16 januari juist een nieuwe beoordelingsmogelijkheid ná het DNB-oordeel voor alle deelnemers had aangekondigd. De stukken tonen dat de deadline van 14 juni die toezegging niet uitvoerde.

3 Het gesprek van 3 april loste het governancebezwaar niet op

Het fonds heeft op 3 april 2026 een uitvoerig Teamsgesprek o.a. met mij gevoerd en daarbij financiële en bestuurlijke toelichting gegeven.

In het gesprek werd aanvullende uitleg mede gekoppeld aan vertrouwelijkheid vanwege commerciële gevoeligheid. Ik maakte bezwaar daartegen omdat ik juist controleerbare informatie voor de bredere achterban zocht. Een gesprek met enkele deelnemers vervangt niet vanzelf een openbaar toegankelijke onderbouwing waarmee alle gepensioneerden hun keuze kunnen beoordelen.

Bij mijn vragen over het mandaat en de onafhankelijkheid van de gepensioneerdenvertegenwoordigers verwees Van Tilborg terug naar de VOBP. Hij stelde dat het fonds toetste op pensioen kennis, maar zich niet mengde in de verenigingsprocedure.

Daar ligt een wezenlijke spanning: het fonds gebruikte deze vertegenwoordiging als legitimatie van zijn proces, maar hield de klachten over de werking ervan buiten zijn eigen beoordeling. Mijn vraag wie de belangen van gepensioneerden onafhankelijk controleerde, werd daarmee teruggedraaid naar juist de vereniging waarvan ik het optreden ter discussie stelde.

4 De verdere correspondentie werd bewust begrensd

Na het Teamsgesprek is er intensieve e-mailwisseling geweest met vragen over transparantie, informatie en legitimiteit van het VOBP als verantwoordingsorgaan. In zijn afsluitende e-mail van 22 mei 2026 schreef van Tilborg dat onze correspondentie in rondjes draaide. Van Tilborg schrijft dat verdere reacties weinig toegevoegde waarde hebben en dat BP geen verplichting of meerwaarde ziet om aan extra informatie-eisen te voldoen. Hij sluit verdere beantwoording van vragen met dezelfde strekking uit, maar blijft beschikbaar voor andere vragen en een gesprek. [3; 5, p. 3]

Dit is een bewuste keuze om het inhoudelijke debat te begrenzen. Mijn kritiek werd beoordeeld vanuit het eigen oordeel dat al genoeg was uitgelegd. De discussie ging juist over de vraag of die uitleg voldoende was. Door die vraag als herhaling te behandelen, bleef de beoordeling van de eigen informatievoorziening binnen de kring van betrokkenen.

Het fonds bood een gesprek en communicatie aan; een vervollgesprek is door mij niet aanvaard. Mijn verwijt betreft de ontbrekende schriftelijke en voor deelnemers controleerbare verantwoording. Het afwijzen van een vervollgesprek maakt die vraag niet ongedaan.

5 Mijn formele klacht werd door een betrokken orgaan beoordeeld

Op 17 juli 2026 diende ik een formele klacht in bij het BP Pensioenfonds. Zij richtte zich op informatie vóór de definitieve keuze en op het niet nakomen van de aangekondigde mogelijkheid na het DNB-oordeel, niet op het bestaan van de overdracht zelf. Ik noemde het ontbrekende jaarverslag 2025, de verantwoording over vertegenwoordiging en de onderbouwing van een evenwichtige belangenafweging. Mijn vroegere formulering over een wettelijk Nederlands verantwoordingsorgaan wordt hier niet zonder meer op het Belgische OFP toegepast. [4]

Op 25 augustus besprak het DMC de klacht. De brief van 26 augustus verklaart haar unaniem ongegrond en benadrukt uitdrukkelijk de instemming van werkgevers-, deelnemers- en pensioengerechtigdenvertegenwoordigers. De brief is namens het pensioenfonds verzonden door Achmea Pensioenservices. [5, p. 1 en 5]

Diezelfde brief vermeldt dat het DMC nauw bij het offertetraject was betrokken en met de offerte en overeenkomst had ingestemd. Het orgaan beoordeelde dus een klacht over informatie en verantwoording rond een proces waaraan het zelf had bijgedragen. Dat is een rechtstreeks gedocumenteerde samenloop van betrokkenheid en beoordeling. [5, p. 2]

Mijn bezwaar betreft ook de deelname van de VOBP-vertegenwoordigers aan de afwijzing van mijn klacht. De DMC-brief benadrukt uitdrukkelijk dat ook de vertegenwoordigers van de pensioengerechtigden met die afwijzing instemden. Daarmee wordt hun instemming gebruikt als bevestiging dat ook vanuit het belang van gepensioneerden zorgvuldig is gehandeld.

In de stukken die mij ter beschikking staan, heb ik geen aantoonbaar mandaat van de VOBP-leden voor deze instemming gevonden. Evenmin blijkt daaruit dat de VOBP-vertegenwoordigers mijn klacht en hun voorgenomen oordeel daarover met hun achterban hebben besproken of daarover aan de leden verantwoording hebben afgelegd. Dat weegt extra zwaar omdat mijn klacht juist mede betrekking had op de gebrekkige vertegenwoordiging van gepensioneerden. Hun instemming met de afwijzing beantwoordt dat bezwaar niet, maar roept opnieuw de vraag op namens wie zij spraken en hoe hun optreden door de achterban kon worden gecontroleerd.

Deze samenloop vormt naar mijn oordeel het rolconflict. De beslissing maakt onvoldoende duidelijk hoe de klacht met voldoende afstand is beoordeeld en op welke basis de VOBP-vertegenwoordigers namens gepensioneerden instemden. Unanimititeit neemt dit rolconflict niet weg.

6 De afwijzing gaat voorbij aan concreet benoemde informatie

Het DMC stelt op pagina 3 dat ik niet aangeef welke verdere informatie ontbrak. Dat strookt niet met de tekst van de bijgevoegde klacht. Daarin staan vier ontbrekende onderdelen expliciet genoemd. De afwijzing had moeten uitleggen waar die onderdelen beschikbaar waren of waarom ieder onderdeel afzonderlijk voor mijn keuze niet relevant was. [4; 5, p. 3]

In plaats daarvan somt het DMC vele nieuwsbrieven, bijeenkomsten, mails en gesprekken op. Die opsomming toont de omvang van de communicatie. Zij toont niet dat de gevraagde verantwoording over belangenafweging en vertegenwoordiging daadwerkelijk vóór de definitieve keuze beschikbaar was.

Het DMC bepaalt tevens dat het actuariel rapport geen aanvullende relevante informatie biedt en dat offertes marktgevoelig en voor niet-ingewijden onmogelijk te beoordelen zijn. Commerciële vertrouwelijkheid kan een reden zijn om details te beschermen. Zij verklaart niet waarom geen begrijpelijke, controleerbare samenvatting van de afwegingen kon worden verstrekt. Het fonds stelde daarmee zelf de grens aan wat deelnemers nodig mochten vinden. [5, p. 2–3]

7 Het beroep op toezicht en de spanning rond herstel

Het DMC gebruikt het ontbreken van bezwaren van toezichthouders als ondersteuning voor zijn oordeel over communicatie en zorgvuldig bestuur. Het verwijst ook naar WTW, dat de offertes marktconform zou hebben gevonden, en naar de ondernemingsraden met hun adviseur Montae & Partners. Deze betrokkenheid is relevant, maar beantwoordt niet vanzelf mijn concrete vragen over tijdige informatie en zelfstandige verantwoording aan gepensioneerden. [5, p. 2–4]

Over het jaarverslag 2025 oordeelt het DMC dat het geen of nauwelijks relevante informatie bevat voor mijn keuze. Tegelijk erkent het dat het vermogen uit dat verslag de basis vormt voor de garantie en indexatie. Aan het einde schrijft het DMC zich te willen inzetten om mij na publicatie alsnog gelegenheid tot herziening te bieden, mits ik dit vóór 15 september kenbaar maak. Het betreft een aanbod zich daarvoor in te zetten, geen onvoorwaardelijk toegekend recht. [5, p. 2–4]

Deze latere mogelijkheid moet nauwkeurig worden onderscheiden van de toezegging van 16 januari. Het DMC bood haar pas in de beslissing op mijn individuele klacht aan en koppelde haar aan een verzoek vóór 15 september. Dat is niet hetzelfde als het aangekondigde nieuwe bericht aan alle deelnemers nadat DNB had beslist. De stukken waarnaar ik in mijn klacht verwijs, tonen dat ik die algemene gelegenheid na DNB niet vóór de deadline van 14 juni heb gekregen. [1, p. 85–86; 4; 5, p. 4; 7, p. 3]

Die combinatie vraagt om uitleg. De klacht wordt afgewezen omdat alle relevante informatie al beschikbaar zou zijn, terwijl heroverweging na het ontbrekende verslag alsnog wordt aangeboden. Dit maakt de motivering van de ongegrondverklaring minder overtuigend. In mijn reactie vroeg ik waarom deze mogelijkheid niet voor alle deelnemers in dezelfde informatiepositie zou gelden. [6]

8 Mijn conclusie over het handelen van het pensioenfonds

Het dossier laat een patroon zien: een verzoek om afzonderlijke beoordeling wordt afgehouden, vragen over vertegenwoordiging worden terugverwezen naar de VOBP, herhaalde inhoudelijke vragen worden als rondjes draaien aangemerkt en de uiteindelijke klacht wordt beoordeeld door een orgaan dat zelf met de transactie instemde. Daarnaast is de chronologie rond mijn keuze concreet problematisch: het fonds kondigde op 16 januari een hernieuwde keuze na het DNB-ordeel aan, maar stelde op 29 mei een uiterste wijzigingsdatum van 14 juni, terwijl DNB pas op 23 juni geen bezwaar maakte.

Mijn oordeel is dat het pensioenfonds onvoldoende onafhankelijk en controleerbaar verantwoording heeft afgelegd en mijn kritische vragen bewust heeft afgebakend.

De samenloop binnen het DMC vormt naar mijn oordeel een rolconflict en geeft tevens duidelijke aanwijzingen voor institutionele belangenverstrengeling. De afwijzing bevestigt het eigen proces zonder overtuigend zichtbaar te maken wie dat proces met voldoende afstand heeft beoordeeld. De brief van 29 mei en de beslissing van DNB op 23 juni maken bovendien zichtbaar dat de aangekondigde algemene mogelijkheid om na het DNB-ordeel terug te komen op een keuze in mijn geval niet vóór het verstrijken van de briefdeadline is uitgevoerd.

Mijn daaropvolgende reactie vraagt daarom om de bevoegdheid van het DMC, het klachtenreglement, een onderscheiden verantwoordingsfunctie en een externe beoordelingsroute. [6]

De voor deze notitie onderzochte keten eindigt bij de afwijzing van 26 augustus en die reactie. Een eventuele latere slotbrief moet afzonderlijk worden toegevoegd zodra die is vastgesteld; zij wordt hier niet verondersteld.

Bronnen

- [1] Boekje open over VOBP, maart 2026, afgedrukte p. 70–71 en 85–86. PDF-paginnummers liggen één hoger.
- [2] Brief BP Pensioenfonds, 1 december 2025, met de mededeling dat de keuze uiterlijk 16 januari 2026 moest worden doorgegeven.
- [3] FW Beantwoording vragen mbt CWO BP Pensioenfonds en Zwitserleven, 22 mei 2026.
- [4] Formele klacht naar klachtencommissie BP Pensioenfonds, 17 juli 2026, p. 1–2.
- [5] Beslissing DMC over mijn klacht, 26 augustus 2026, kenmerk 90250.3950, oorspronkelijke brief p. 1–5. Klacht bijgevoegd op PDF-pagina's 6–7.
- [6] Reactie op beslissing DMC van 26 augustus 2026, p. 1–3. Mijn reactie onderbouwt mijn bezwaren, niet de juistheid ervan als onafhankelijk oordeel.
- [7] Brief BP Pensioenfonds “Bevestiging van uw keuze”, 29 mei 2026, kenmerk 90250.3950, p. 1–3.
- [8] BP Pensioenfonds, nieuwsbrief “Collectieve waardeoverdracht OFP BP”, 16 juli 2026; vermeldt dat DNB op 23 juni 2026 geen bezwaar had en dat de keuze in juni was bevestigd.
- [9] Jaarverslag 2025 BP Pensioenfonds, pas begin september kon ik dit downloaden van de website.